

Konklusion.

LAD BLOMSTER AF MANGE SLAGS BLOMSTRE,
FORSKELLIGE TANKERETNINGER BRYDES.

Lu Ting-yi maj 1956.

I tiden før fjernsynet blev hvermands øje i Danmark, hyggede man sig om aftenen ved at snakke sammen, fortælle historier og synge sammen. Røset og støjen på arbejdspladserne var ikke så stærkt dengang. Man kunne snakke sammen om stort og småt mens man arbejdede. Nu kører det hele ud i en smøre. På arbejdspladserne er der dårligt nok tid til at gå på toilettet. Om aftenen, når man kommer hjem, er man så træt, at der ikke er noget overskud til at være sammen med andre. Det eneste der er kræfter til, udover det praktiske arbejde hjemme, er at læse dagens avis eller et ugeblad, og derefter at se eller sove til fjernsynet. Folk har ligesom givet op; de magter ikke at protestere imod det. Man bliver passiv, og til sidst er man et offer for industrikulturen.

Flere og flere bliver efterhånden klare over de skader og den fordummelse, industrikulturen forårsager ved at begrave den egentlige folkekultur. De bliver klare over fremmedgørelsen, som er større i byerne end på landet - især i tæt bebyggede områder som f. eks. Nørrebro. Fremmedgørelsen, som opstår ved at man sidder hver for sig i sin egen lille firkant med grammofoonplader, radio og fjernsyn, hvis indhold man ingen indflydelse har på. Fremmedgørelsen, som gør, at man ikke kommer hinanden ved, ikke ved, at de andre har de samme problemer som en selv.

Da slumstormere og beboere havde oprettet Parken, opdagede folk, at det var rart at sidde og snakke sammen. Nogle tog deres musikinstrumenter med og spillede, og på den måde opstod et samvær, som var så godt, at man ikke kunne undvære det. Derfor tog man Huset, som nu har bestået i 4 år. Huset kører på et grundlag, som er meget sjældent i vort samfund i dag. Folket's Hus er af folket og for folket. Ingen er mere end andre, hvad enten man er 7 eller 70 år gammel. Alle kan være med i samværet. Det du kan, er til glæde for de andre. Man giver hvad man er i stand til, og får en masse igen. Åbent hus aftenerne i Folket's Hus, hvor man danser, spiller og synger med og for hinanden, har fået en masse mennesker ud af deres små lejligheder.

- - - - -

Vi troede at vi kunne tage til Folket's Hus for at få noget at vide om folkemusik og dans samt samværet i forbindelse dermed, men vi fandt ud af, at vi ikke kunne nøjes med det. Vi blev kastet ud i hele den process, som foregår i og omkring Huset.

Folket's Hus har stor betydning, især for de mennesker der bor i "den sorte firkant". Huset er det sted, hvor man mødes, frit snakker sammen og føler, at man ikke er alene. Hertil kommer betydningen af den interesse, Huset har for en masse mennesker uden for "den sorte firkant".

I Folket's Hus har man forstået, hvor vigtigt det er at lytte til hinanden, ikke alene for at gøre den, man lytter til glæde, men også for selv herved at lære og forstå andres betingelser. Dette sammenhold omkring det fælles mål, at bevare Folket's Hus, bevirker, at Huset udadtil står meget stærkt over for myndighederne.

Rødderne i FOLKERULTUREN er vore gamle. De er kultu-
rens børn. Det er de gamle som ved noget. Vi kan
lære af dem og være med til at føre folkekulturen
videre.

Her er vi igen inde på aldersintegrationen i Folkets
Hus og i den forbindelse vil vi komme med det eneste,
vi kunne tænke os ændret i Huset. Det ville være
bedre hvis der kom nogle flere børn i Folkets Hus.
Man kunne for eksempel genoplive fredag aften
senveret, som Allan fortæller om. Med film for
børnene og bagefter bygge i cafeen sammen med for-
ældrene, det kunne sikkert gå også uden påndetagerne.
Eller man kunne flytte Åbent Hus aftenen om onsdagen
til fredag aften, for denne aften vil være god, da
børnene ikke skal op og på institution eller i skole
næste morgen.